

[Rytter.]

overfor hinanden. At senere alt dette er blevet gentaget i Udvalget, skulde formentlig ikke forhindre mig i at tale om det her i Salen. Det vilde være at vende det hele paa Hovedet. Jeg gentager, at Diskussionen baade her og i Folketinget har drejet sig om det Spørgsmaal. Jeg har ikke berørt, hvad der er sket i Udvalget — det kunde jeg for Resten ganske roligt have gjort, for det er en Konsekvens af, hvad der er sket de andre Steder.

Jeg takker det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) for hans Udtalelser. De lod skinne igennem — saadan forstod jeg dem —, at der var Udsigt til, at vi her kunde opnaa Forlig med det konservative Parti, og jeg tror, at det maa ske ogsaa kan blive Tilfældet med de andre Partier. Det skulde i alt Fald glæde mig, om jeg ligesom det ærede Medlem kunde sige, naar vi gik herfra, at alle fire Partier var blevet enige.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) var egentlig den første, der begyndte at tage denne Sag politisk. Vi har jo ellers bestræbt os for i saa høj Grad som muligt at tage rent sagligt paa Spørgsmaalet. Det ærede Medlem sagde, at Venstre vilde stille sig udenfor. Hvad er Meningen med det? Skulde jeg nu til at svare herpaa, var vi jo inde i den rene Politik; saa vilde jeg svare noget om de Radikale som Tilhæng til Socialdemokratiet, og hvad jeg ellers kunde finde paa. Men jeg vil foreslaa det ærede Medlem, at vi holder Politikken ude. Vi plejer jo her at tage rent sagligt paa Spørgsmaalene, og hvorfor ikke blive ved med det? Det saglige er her tilstrækkelig vanskeligt, vi behøver ikke at blande Politik ind i det. Lad os, som sagt, tage sagligt paa Tingene, saa tror jeg, at det ærede Medlem og jeg bedst beholder vort oprindelige Jeg.

Maa jeg takke det ærede Medlem for hans Kompliment, da han sagde, at jeg plejede at tage sagligt paa Sagerne. Naar det ærede Medlem derfor mente, at jeg her var kommet i en mærkelig Stilling, synes jeg ikke, det ærede Medlem har Ret. Jeg troede netop, at jeg ved at tage sagligt ogsaa paa dette Spørgsmaal kunde faa det ærede Medlem omvendt fra den Vranganskuelse og Vildfarelse, han i Øjeblikket befinder sig i, og som til Overflod fremgik af det ærede Medlems Udtalelser.

Det ærede Medlem talte om, at jeg havde aflagt en Tilstaaelse, og at jeg som Jurist maatte vide, hvad en Tilstaaelse betød. Ja, jeg troede at vide det, men

efter at det ærede Medlem har talt, maa jeg indrømme, at jeg ikke ved det. Det ærede Medlem nævnte en Udgift paa 100 Mill. Kr. og vilde hævde, at jeg ikke vidste, hvor meget det hele løb op til. Ja, men det ærede Medlem ved jo aldeles bestemt, hvad jeg sigtede til, nemlig til den Uoverensstemmelse, der har været mellem den højtærede Landbrugsminister og vort Parti i Folketinget om Beløbets Størrelse. Medens det fra Socialdemokratiets Side blev paastaet, at det vilde blive op imod 100 Mill. Kr., blev det fra vor Side hævdet, at det vilde beløbe sig til ca. 20 Mill. Kr. I den Forbindelse er det, jeg siger, at om det bliver det ene eller det andet Beløb, ved hverken den højtærede Landbrugsminister eller jeg bestemt. Jeg tror selvfølgelig, det bliver nær ved det, vi har sagt, og Landbrugsministeren vil hævde, at det bliver nær ved det Beløb, han har nævnt, men vi maa være ærlige og indrømme, at vi ikke ved, hvor meget det bliver. Jeg tror altsaa, at det bliver nærmest de 20 Mill. Kr.; det er den Tilstaaelse, jeg har aflagt. Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds maa undskylde, men anden Tilstaaelse har jeg ikke aflagt.

Det ærede Medlem var saa begejstret over den Udtalelse af det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]), at vi har stemt for Forslaget i 1928 og i 1931 og nu ikke vilde stemme for det, at han optog den, ligesom den højtærede Landbrugsminister senere med stor Styrke kom ind paa det samme. Maa jeg ikke en Gang for alle fastslaa overfor de to ærede Medlemmer og den højtærede Landbrugsminister, at Grunden dertil for det første er den, at Forholdene har forandret sig. Ingen af os er vist blind for, at de er blevet værre, end de fleste af os har troet. Men det, som for os er det afgørende, er, at da vi i April 1931 stemte for Lovforslaget, haabede vi endnu, at denne Lov kunde blive til Hjælp, uagtet vi tvivlede derom, hvorfor vi fremsatte vore Betæneligheder. Men nu har vi set, at vi har faaet Ret i vore Betæneligheder, og at Loven ikke hjælper, og saa vil vi ikke for anden Gang være med til en saadan Bluff-Lovgivning. Vi vil ikke være med til at sige til den danske Befolkning: Nu vil Rigsdagen hjælpe jer, og saa komme med en Lov, som ikke paa nogen Maade vil kunne hjælpe. Det ærede Medlem skylder mig Svar paa, hvorledes han mener, at Landmændene kan blive hjulpet med den vedtagne Kriselov, der i § 5 siger, at Skatter og Afgifter, som